

Na zijn dood besloot de vroedschap 22 Mei 1723, „uit consideratie van de aangename dienst, dewelke den Ridder Van der Werff in zijn leven aan de Regeering van deze stad heeft gepresteert door het formeeren van de teekeningen en plans van de nieuwe Beurs”, aan zijn weduwe en erfgenamen een zilveren kroon of luster met het wapen der stad daarop gegraveerd „tot een monument” aan te bieden¹⁾.

Van der Werff trok, als de opdrachten van den keurvorst tot uitvoering waren gekomen, herhaaldelijk naar Dusseldorp om deze persoonlijk te overhandigen. Een reispas, hem door den keurvorst te dien einde verschaft van 10 Juli 1703, berust nog in het Rotterdamsche archief²⁾. Van andere reizen des schilders blijkt echter niets. Naar Italië is hij stellig nooit geweest, terwijl ook van een reis naar België zelfs geen spoor is aan te toonen. En voor een man, die het financieel zoo goed doen kon en voor buitenlandsche kunstverzamelingen zich zeker zeer geïnteresseerd moet hebben, is dit wel heel merkwaardig.

Buitenlandsche relaties had hij trouwens vele. Behalve de keurvorst brachten ook August, keurvorst van Saksen en koning van Polen en hertog Anton Ulrich van Wolfenbittel een bezoek aan zijn atelier, terwijl niemand minder dan de hertog van Marlborough bij zijn komst te Rotterdam 29 Dec. 1704 gauw van de gelegenheid gebruik maakte, om zijn portret door Van der Werff te laten schilderen³⁾.

Van een ander bezoek aan zijn atelier, in 1710, geeft ons mr. N. de Roever verslag in Oud-Holland V. 67. Het luidt als volgt:

Drie notabele inwoners van Leiden, Allard de la Court, Floris Drabbe en Johannes Buckingham, vroegen, op hun doorreis naar Londen, te Rotterdam belet bij den chevalier Van der Werff, die hen zeer beleefd ontving en hun zijn schilderijen toonde. In de zijkamer hing aan den rechterkant het fraai geschilderde zelfportret van den schilder,

1) Rott. historiebladen III. 733. De daar op blz. 736 voorkomende geslachtslijst bevat vele onjuistheden.

2) Afgedrukt Rott. historiebladen III. 730.

3) Op dit portret zal de toen negentienjarige Joan de Haes zijn gedichtje gemaakt hebben. Mengeldichten blz. 72.